

under Nr. 5. Jeg vilde gerne have et Vidnesbyrd fra det ærede Medlem, men jeg vil dog tro, at det ærede Medlem nu ved Behandlingen i Udvalget kan have faaet en Forstaaelse af, hvad der skulde ligge deri, mere end f. Eks. jeg har faaet, medens hans Kolleger i Landet, der ikke kende til dette, men blot skulle tage Forslaget, saaledes som det nu er formuleret, vistnok ville faa Bænkseligheder ved at klare dette Forhold derefter. Jeg indrømmer imidlertid, at Fejlen kan ligge hos mig. Da vi vare i Tre-serne, maatte jeg som yngre Medlem af og til høre fra mine lærde Kolleger, at det forstod jeg mig ikke paa. Nu lever jeg i Fir-serne, og jeg har i det Afsnit haft baade med by- og landkommunale Forhold at gøre i mange Aar, nu kommer mine yngre lærde Kolleger — det er lige meget, om de have sidet her i saa Maaneder eller i et Par Aar — og sige, at den Slags Forhold forstaar jeg mig slet ikke paa. Jeg takker den ærede Ordfører for hans Forklaring, jeg har aldrig ladet mig afficere af det, hverken den Gang de andre lærde Mænd gjorde Indvendinger imod det, som jeg forvarede som en Samvittighedsdag den Gang, saa lidt som jeg nu lader mig berøre af andre yngre Kolleger, der driste sig til at paastaa, at det, jeg taler om, det forstaar jeg mig ikke paa.

Ordføreren (Dalsgaard): Det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde, at han ikke havde lært noget af mit Ordførerskab. Jeg mener saa, at han heller ikke vil lære noget af mine Bemærkninger nu; jeg har opgivet at lære ham noget angaaende Flertallets Forslag, i alt Fald ved den foreliggende Forhandling i Dag; men jeg vil dog forsøge paa at belære ham om Forstaaelsen af Mindretallets Forslag. Jeg lagde, da jeg sidst havde Ordet, at som Mindretallets Endringsforslag Nr. 5, 2det Stykke, var affattet, maatte det føre til et af to: enten, naar man sætter 1 Td. Hartkorn til at svare 1 Mand, at 9 Styr. vil komme til at svare 2 Mand, altsaa næsten det dobbelte pr. Td. Hartkorn, eller ogsaa vil det føre til, at 15 Skæpper Hartkorn kun komme til at svare 1 Mand, altsaa næsten kun det halve pr. Td. Hartkorn imod 1 Td.; og det er meget uheldige Forhold

bægge Dele (Afsbyrdelse). Ja, det kan paa ingen Maade gaa an at omtviste det, det ene eller det andet vil blive Tilfældet. Enten maa man give Regulativet denne Affattelse: Fra over 6 Styr. til 1 Td. Hartkorn svarer 1 Mand og fra over 1 til 2 Tdr. svarer 2 Mand, fra 2—3: 3 Mand o. s. v., men saa maa 9 Styr. svare 2 Mand, naar 1 Td. svarer 1 Mand (Berg: Det kan jeg ikke forstaa) Ja, det ærede Medlem har ikke let ved at tilegne sig det, men det er dog alligevel saaledes. Eller ogsaa siger man: fra 1 til 2 Tdr. svarer 1 Mand, fra 2: 2 Mand og 3 Tdr. 3 Mand, og saa kommer 15 Styr. kun til at svare 1 Mand, altsaa ikke stort mere end $\frac{1}{2}$ Mand pr. Td. (Berg: Ja, det er rigtigt) Ja, det andet er lige saa rigtigt; og det vil altsaa sige, at man gør det saadan, at man ikke efter de nye Regler har Udgang til at fordøle Snekastningspligten saa billig, ligelig og retfærdig, som man allerede mange Steder har fordelt den efter den gamle Regel. Det gør man umuligt efter den nye Regel, hvis den bliver vedtagen, det kan det ærede Medlem ikke komme fra, men det gør man derimod efter vort Forslag. Det ærede Medlem siger, at vore Forslag ere ens, men det ere de slet ikke. For det første maa man efter vort Forslag under 3 Tdr. Hartkorn i det højeste springe med $\frac{1}{2}$ Td. og over 3 med 1 Td., men dernæst staar der ikke, at man skal springe med saa meget. Det ærede Medlem ironiserede lidt over, at jeg havde sagt, at han vist ikke havde givet sig rigtig Tid til at sætte sig ind i Lovforslaget. Det mener jeg ikke, der er nogen særlig Grund til. Jeg har selvfølgelig ikke med et Ord antydet, at jeg skulde mene at være klogere end det ærede Medlem ellers, men kun, at jeg tror, jeg har sat mig bedre ind i denne Sag. Det ærede Medlem undskyldte mig for øvrigt indirekte ved at antyde, at han i sine unge Dage havde gjort ligesaa, da havde han ogsaa ment, at han var klogere end de andre, hvad jeg jo aldeles ikke har antydet, at jeg skulde mene at være, men saa havde de ogsaa givet ham paa Mødet; altsaa jeg træder efter det ærede Medlems Opfattelse i hans Fodspor i den Henseende. Det ærede Medlem sagde, at man tit i Tre-serne havde sagt til ham, at han ingen Forstand havde paa, hvad han talte med om; ja, der var i alt